

KERK – ZIJN IS MISSIE

“Dat men in alle regio’s van de wereld, in een permanente staat van missie moge verkeren”.

Dat schrijft paus Franciscus in zijn apostolische exhortatie, of aansporing, met als titel “evangelii gaudium” : de vreugde van het evangelie. Evangeliseren schrijft hij, is het Rijk Gods aanwezig stellen in de wereld” (EG. 176).

1. Jezus Christus heeft ons God geopenbaard, die in de schepping aanwezig is (de immanente God) die de wereld tot volheid van leven roept. Hij reikt heil aan en alles wat daartoe nodig is. Wij mogen deze God aanschouwen in Jezus, zijn Zoon en door hem tot ons gezonden. Jezus zal nog de uitspraak doen; “Wie Mij ziet, ziet de Vader”.

2. De evangelist Lucas, die ook het boek “Handelingen der apostelen ” geschreven heeft, legt Jezus woorden in de mond, die men ook bij de profeet Jesaja (O.T.) kan lezen. Hij brengt de zending van Jezus ter sprake: “De Geest des Heren rust op mij, want Hij heeft mij gezalfd om aan armen het goede nieuws te brengen, om een genade jaar van de Heer uit te roepen”.

3. Jezus kondigde het Rijk Gods aan... “een gemeenschap van mensen aan wie vergeving geschonken wordt en die op hun beurt anderen vergeven, een gemeenschap van liefde en gerechtigheid... naar het beeld van God zelf”. (M.V.242). In het missiedicreet van Vaticanum II “Ad Gentes” formuleert men het zo: “ de Kerk op aardse pelgrimstocht is krachtens haar aard Missionaire, omdat zij, volgens het plan van God de Vader haar oorsprong heeft in de zending van de Zoon en de H. Geest”.

4. Na de kruisdood, verrijzenis en hemelvaart van Jezus “keerden de apostelen van de olijfberg naar Jeruzalem terug. Deze berg ligt dichtbij Jeruzalem op Sabbatafstand. Daar aangekomen gingen ze naar de bovenzaal waar ze verblijf hielden:

Petrus en Johannes, Jacobus en Andreas, Phillipus en Thomas, Bartholmeus Jacobus zoon van Alfeüs, Simon de ijveraar en Judas de broer van Jacobus. Zij allen bleven eensgezind volharden in gebed samen met de vrouwen, met Maria. Samen volharden ze in gebed en wachten op wat komen gaat: de gaven van de Geest”.

5. De leerlingen waren zich bewust van de universele dimensie van de boodschap van de Heer die overleden is, maar toch voelbaar aanwezig. De ervaring van de werking van de H. Geest heeft hen de grootheid van hun Meester doen ontdekken.

6. Bij deze ervaring legt Johannes de evangelist, volgende woorden in de mond van Jezus: “Werkelijk het is goed voor jullie dat Ik ga, want als Ik niet ga zal de pleitbezorger niet bij jullie komen maar als Ik weg ben zal Ik hem jullie zenden. Ik heb jullie nog veel meer te zeggen, maar jullie kunnen het nog niet verdragen. De Geest van de waarheid zal jullie, wanneer Hij komt, de weg wijzen naar de volle waarheid. Hij zal niet namens zichzelf spreken, maar bekend maken wat komen gaat”. (Joh. 16, 7.12-13).

7. Lucas is dan de auteur van het Pinksterverhaal in de handelingen der apostelen (Hnd. 2, 1-13). De leerlingen hadden de werking van de H Geest ondervonden. Ze werden "andere mensen" en "ijverige getuigen"; Zij verkondigen Jezus gekruisigd en verrezen, de Heer die het Rijk Gods onder hen gestalte gaf. De leerlingen slagen erin om zich voor allen verstaanbaar te maken. Zij bevorderen de

verwelkoming van het Rijk Gods, geworteld in de gemeenschap van de drie- éénheid: de Vader de Zoon en de H. Geest.

8. Wat Jezus "Het Rijk Gods" noemt is geen andere werkelijkheid dan de wereld waarin wij leven. Het is een manier om naar die wereld te kijken en die wereld te benoemen en te beleven doorheen de kracht en de vreugde van het evangelie. "Het Godsrijk valt immers niet samen met de conjuncturele ontwikkeling van deze wereld. Er gaat een tegendraadse kracht en een profetisch appel van uit. Dat God de wereld nieuw maakt, betekent dat Hij haar tegelijk anders maakt". (Mgr Johan Bonny).

9. Het oudste evangelie heeft de uitdrukking het Rijk Gods tot de metafoor bij uitstek gemaakt, om samen te vatten wat Jezus beoogt. Het Rijk Gods is een beeld, een metafoor. Een moeilijk woord. Jawel. Het is de krachtigste talige uitdrukking voor wat we niet volledig kunnen definieren door een gewone omschrijving, omdat de realiteit die er achter steekt veel te rijk is. Men kan er alleen in andere beeldspraak over spreken, of aan de hand van voorbeelden illustreren wat het zou kunnen zijn. (naar Geert Vanoyen - theoloog).

10. Maar het Rijk Gods betreft ook een geheim. Jezus riept zijn leerlingen samen, apart en spreekt hen aan: "aan jullie is het geheim van het Rijk Gods gegeven (Mc. 4, 11). Als lezer of toehoorder werd men buiten het geheim gehouden. Het geheim geldt voor iedereen. En Hij voegt eraan toe: zij die er buiten staan, krijgen alles in gelijkenissen. Het vervolg van het verhaal laat ons toe de vraag te stellen of de leerlingen het allemaal wel goed begrepen hadden? Doordat Jezus op die verborgen kant van het Rijk Gods wijst wordt duidelijk dat geen enkel menselijk instituut in de plaats van dit Rijk Gods kan komen. Maar al bij al moeten we duidelijk zijn; het Rijk Gods is midden onder ons, we staan er midden in, maar we moeten

het willen zien: "de Goddelijke presentie in het alledaagse". (de immanentie)

11. Het "Rijk Gods is niet iets voor later". De grootste revolutie die Jezus met zijn boodschap teweeg brengt is de verkondiging dat het Rijk Gods er nu al is: "De tijd is aangebroken het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan het goede nieuws (Mc 1, 15). Het geheim van het Rijk Gods (MYSTERION) heeft ook te maken met de mystiek, die zwijgende en verwonderende manier om het leven mysterie te laten zijn. En de Heer wil zijn Rijk ook door leken gelovigen uitbreiden, een Rijk van "waarheid en leven heiligheid en genade, gerechtigheid en liefde en vrede" (L.G. 36). Op deze aarde is het Rijk Gods al op een gesluisde wijze aanwezig (G.S. 39). De Kerk als universeel sacrament van het heil (G.S. 45) is als het ware de kiem van het Rijk Gods. Waar men in de dynamiek van het Rijk Gods staat gebeurt het evangelie, en wordt de profetie van Jezus bewaarheid. De oriëntatie van de Kerk, in spreken en handelen, is gericht op het beleven van het Rijk Gods. Aanbevolen is, het op gang brengen, binnen het volk van God van een dialoog over het Rijk Gods. Iedereen kan er aan deelnemen.

12. De Kerk zelf is eigenlijk ontstaan zodra de leerlingen van Jezus, voortgestuwd door de Geest de moed oprachten om buiten hun beperkte kring te treden, om mensen van overal te ontmoeten, verweg en dichtbij. Sinds Pinksteren verbonden alle gelovigen zich ertoe om het dienstwerk van Jezus in de wereld verder te zetten.

13. De Kerk is geworteld in de gemeenschap van de drieéénheid. Daarom situeert missie zich tenvolle in het perspectief van God zelf. Het doopsel is niet alleen teken van bekering "maar ook teken dat de persoon binnen treedt in de gemeenschap om het dienstwerk van de Heer te ondersteunen. Dit was althans in het nieuwe testament de betekenis van het

doopsel. De Kerk ziet zich als het volk van God en moet de mensen wakker schudden om het Rijk Gods op te roepen en te verwelkomen. De Kerk is wezenlijk missionair en alle leden zijn discipelen in zending. Het is een volk dat gekozen werd om in dienst te staan van de hele mensheid. Christenen hebben de plicht het evangelie te verkondigen zonder iemand uit te sluiten (E.G.14).

Daarbij indachtig dat de Kerk niet groeit door proberen te "bekeren" maar door "aantrekking" (E.G. 14).

14. De Kerk van morgen zal op de eerste plaats de uitdaging moeten aangaan om meer en meer teken van het Rijk Gods te zijn in een wereld van religieus en politiek pluralisme.

15. De missionering is het paradigma van elke opdracht van de Kerk (E.G. 15). De vruchten hiervan kunnen zijn barmhartigheid, rechtvaardigheid en vrede. De verkondiging moet gaan over de kern van het geloof, want er is een hiërarchie van waarheden. Het secundaire mag het essentiële niet maskeren. Dixit paus Franciscus (E.G. 36-37).

Daarbij komt dat kerkelijke instanties aandacht moeten hebben "voor de kudde die zelf aanvoelt welke nieuwe wegen er moeten bewandeld worden".

Voor paus Franciscus gaat de missionaire omvorming van de kerk om een dynamiek van het naar buiten treden. Er mag aan toegevoegd worden de volgende pauselijke bedenking: "Ik droom van een missionaire keuze die alles kan omvormen en wel zo dat gebruiken, levensstijlen, werkroosters, taal en elke kerkelijke structuur meer de evangelisatie van de hedendaagse wereld dienen dan zichzelf (E.G. 27).

16. Het laatste hoofdstuk over de Kerk in zijn exhortatie "de vreugde van het evangelie" sluit hij af: "ik hou niet van een kerk die in het middelpunt wil staan en die

uiteindelijk de gevangene wordt van een kluwen van bepalingen en procedures" (E.G. 49)?

En verder nog "het moet gedaan zijn met de comfortabele houding van "we hebben het altijd zo gedaan".

17. Missionering is voor paus Franciscus een alles behalve "vrome aangelegenheid: het gaat wel degelijk om een spiritualiteit die de wereld beroert. Missionering, verweg of dichtbij is grondopdracht van de Kerk, die evenwel niet het winnen van zieltjes op het oog heeft, maar "de humanisering van de wereld" (M.V. 235/E.G.27). Een vernieuwde missionaire impuls dank zij de persoonlijke ontmoeting met Jezus.

18. Dit alles veronderstelt dat het geleefde leven van het "volk van God" een duidelijk teken is van het nieuwe leven van het Rijk Gods. Deze oproep beperkt zich trouwens niet tot de mensen waarvan men verwacht dat ze positief zullen reageren, maar het is tot allen gericht.

19. En Jezus sprak "aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn. (Joh. 13, 35).

Tekst: Vanherberghen Paul
Bost

Tel. 016/8116 76

Inspiratiebronnen: -Missie vandaag
-Evangelie niets dan het evangelie.
-De vreugde van het evangelie.
-De Bijbel.